

AWAKEN THE WORLD

Video Transcriptions

Inner Worlds, Outer Worlds

Part 1: Akasha

awakentheworld.com

Video transkripcija - Hrvatski

Unutarnji svjetovi, vanjski svjetovi – 1. dio: Akasha

U Mahayana budizmu u trećem stoljeću, opisali su kozmologiju slično kao i najnapredniji fizičari modernog doba. Indrina mreža dragulja je metafora korištena da bi se opisalo mnogo starije vedsko učenje koje prikazuje način na koji je protkana građa svemira. Indra, kralj bogova, dao je život Suncu te pokreće vjetar i vodu. Zamislite paukovu mrežu koja se proteže kroz sve dimenzije. Mreža je sačinjena od kapi rose a svaka kap sadrži odraz svih drugih kapi. U svakoj reflektiranoj kapi možemo pronaći odraz svih ostalih kapljica. Cijela mreža nalazi se u toj refleksiji, i tako do beskonačnosti. Indrina mreža može se opisati kao holografski svemir, gdje i najmanji tračak svjetla u sebi ima gotovi uzorak cjeline.

Nikola Tesla, američko-hrvatski znanstvenik srpske nacionalnosti, smatra se čovjekom koji je izumio 20. stoljeće. Tesla je zaslužan za otkriće izmjenične struje i mnogih drugih izuma koji su danas dio svakodnevnog života. Zbog svog interesa o drevnim Vedskim tradicijama, Tesla je bio u jedinstvenoj poziciji - razumio je znanost i kroz istočnjački i kroz zapadnjački model. Kao i svi veliki znanstvenici, Tesla je gledao duboko u misterije vanjskog svijeta. Ali isto tako je gledao duboko i u sebe. Kao i drevni jogiji, Tesla je koristio izraz "Akasha" kako bi opisao eterično polje koje se proteže kroz sve što postoji. Tesla je učio sa Swamijem Vivekanandom - jogijem koji je donio drevna učenja Indije na Zapad. U vedskim učenjima, Akasha je sami prostor; prostor kojeg ispunjavaju drugi elementi, koji postoji usporedno s vibracijom. Akasha i vibracija su nerazdvojni. Akasha je yin, a Prana je yang.

Koncept Akashe, primarne supstance, možemo najbolje shvatiti pomoću jedne moderne ideje - fraktala. Tek u 1980-tim godinama, napredak u računalima je pomogao da matematički vizualiziramo uzorke iz prirode. Izraz "fraktal" iskovao je 1980. godine matematičar Benoit Mandelbrot. On je proučavao određene matematičke jednadžbe koje, kada se ponavljaju, daju beskonačni niz promjenjivih matematičkih ili geometrijskih oblika unutar zadanih parametara. Oni su ograničeni, ali istovremeno su i beskonačni. Fraktal je grubi geometrijski oblik, razdijeljen tako da je svaki njegov dio kao smanjena kopija cijelog uzorka - to svojstvo nazivamo samosličnost.

Mandelbrotove fraktale nazivaju još i "otiscima božjih prstiju". Gledate umjetničko djelo koje je stvorila sama priroda. Ako okrenete Mandelbrotov oblik na određeni način izgleda gotovo kao Hindu božanstvo ili možda Buda. Taj oblik naziva se još i "Budabrot". Ako pogledamo neke oblike drevne umjetnosti i arhitekture možemo vidjeti kako su ljudi oduvijek povezivali ljepotu i svetost s fraktalima. Beskrajno su kompleksni, ali ipak svaki dio sadrži sjeme za stvaranje cjeline. Fraktali su promijenili način na koji matematičari gledaju na svemir. Što je veće povećanje, uočavamo razlike od originala. Neprestana promjena i transformacija vidljiva je kako prolazimo s jednog detalja na drugi. Ova transformacija je upravo kozmička spirala. Ugrađena inteligencija matrice prostor - vremena. Fraktali su po prirodi kaotični - sadrže red i nered. Kada naši umovi prepoznaju neki uzorak, fokusiramo se na njega kao da se radi o stvari. Pokušavamo pronalaziti uzorke koje smatramo lijepima, ali da bi smo zadržali uzorak u mislima, moramo zaboraviti na ostatak fraktala. Da bi smo spoznali fraktal pomoću osjetila moramo ograničiti njegovo kretanje. Sva energija u svemiru je neutralna, bezvremena, bezdimenzionalna.

Naša vlastita kreativnost i sposobnost raspoznavanja uzoraka je poveznica između mikrosvemira i makrosvemira. Bezvremenog svijeta valova i čvrstog svijeta stvari. Opažanje je čin stvaranja proizašao iz ograničenja koja dolaze od

razmišljanja. Mi stvaramo iluziju čvrstog svijeta, svijeta stvari, tako da ih etiketiramo, da im dajemo imena. Filozof Kierkegaard je rekao: "Ako me imenuješ, znači da me negiraš". Davanjem imena, etikete, negiramo sve druge stvari koje bi mogli postati. Zaključavamo česticu da postane stvar, određujemo ju i imenujemo, ali istovremeno ju i stvaramo, Definiramo njeno postojanje. Kreativnost je naša najviša priroda. Uz kreiranje stvari, javlja se i vrijeme, a ono stvara iluziju čvrstoće stvari.

Einstein je bio prvi znanstvenik koji je shvatio da ono što smatramo praznim prostorom zapravo nije prazno, da ima neka svojstva. Prirodi svemira svojstveno je da sadrži nezamislive količine energije. Poznati fizičar Richard Feynman je rekao: "U jednom kubičnom metru praznog prostora ima dovoljno energije da uzavrije sve oceane svijeta." Ljudi koji imaju iskustva u meditaciji znaju da u mirnoći leži velika moć. Buda je imao drugačiji izraz za primarnu supstancu - kalapas - sićušne čestice, valići koji se uzdižu i prolaze brzinom od milijarde komada po sekundi. U tom smislu, naša stvarnost je kao niz sličica u holografskoj filmskoj kameri, sličica koje se brzo kreću da bi stvorile iluziju kontinuiteta. Kada svijest postane savršeno mirna, ta iluzija postaje razumljiva jer upravo sama svijest je to što stvara tu iluziju.

U drevnim tradicijama Istoka, tisućama se godina razumijevalo da je sve zapravo vibracija. "Nada Brahma" - svemir je zvuk. Riječ "nada" znači zvuk ili vibracija, a "Brahma" je ime božje. "Brahma" je istovremeno i svemir i ono što je stvorilo svemir. Umjetnik i umjetničko djelo su nerazdvojni. Upanishade, jedni od najstarijih zapisa drevne Indije, kažu da Brahma stvoritelj sjedi na lotusu, a svijet nastaje kada on otvori oči. Kada zatvori oči, svijet prestaje s postojanjem. Drevni mistici, jogiji i vidovnjaci smatrali su da postoji neko "polje" na osnovnoj razini svijesti. Polje Akasha, ili Akaški zapisi, u kojima je spremljena svaka informacija, svako iskustvo - prošlost, sadašnjost i budućnost tamo postoje sada, zauvijek i oduvijek. Iz ovog polja, ili matrice, nastaje sve što postoji. Od subatomske čestice do galaksija, zvijezda, planeta i sveg života. Nikada ne vidimo nešto u cjelini jer se sastoji od slojeva i slojeva vibracije i neprestano se mijenja, razmjenjujući informacije s Akashom.

Drvo pije vodu na suncu, zraku, kiši, na Zemlji. Cijeli energetski svijet struji kroz tu stvar koju zovemo drvom. Kada se razmišljanje uma utiša, tada vidimo realnost onakvom kakva jest. Sve aspekte vidimo zajedno. Drvo, nebo i Zemlja, kiša i zvijezde nisu odvojeni. Život ili smrt, ja ili drugi nisu odvojeni. Kao što su nerazdvojni planina i dolina. Američki indijanci i drugih urođeničke tradicije govore kako sve u sebi ima duh, što je samo jednostavan način na koji su govorili kako je sve spojeno s jednim jedinstvenim izvorom vibracija. Postoji jedna svijest, jedno polje, jedna sila koja se kreće kroz sve što postoji. Ovo polje ne događa se vani, oko vas - ono se događa KROZ vas ono jeste VI.

Vi ste slovo S u Svemiru (U in the universe). Vi ste oči kroz koje kreacija gleda samu sebe. Kada se probudite iz sna, shvatite da ste vi jedino što je zapravo postojalo u tom snu. Vi ste ga stvarali. Takozvani "stvarni život" nije ništa drugačiji. Sve i svatko ste vi. Jedna svijest koja gleda kroz svako oko, viri ispod svakog kamena, postoji u svakoj čestici.

Internacionalni istraživači u CERN-u, europskom laboratoriju za fiziku čestica traže polje koje se proteže kroz sve postojeće stvari. Ali umjesto da gledaju u sebe, oni se okreću vanjskom, fizičkom svijetu. Istraživači u laboratoriju CERN u švicarskoj Ženevi objavili su da su pronašli Higgsov bozon - božju česticu. Eksperimenti s Higgsovim bozonom znanstveno dokazuju da je vakuum svemira zapravo ispunjen nevidljivom energijom. CERNov veliki hadronski sudarač sastoji se od prstena opsega 27 kilometara. U njemu dva čestična snopa jure u suprotnim smjerovima te se sudaraju pri brzinama nešto manjim od brzine svjetlosti. Znanstvenici tada promatraju što nastaje pri tim nasilnim sudarima. Standardni model fizike ne može objasniti kako i zašto čestice imaju masu. Čini se kao da se sve sastoji od vibracije, ali ne postoji ništa što bi proizvodilo tu vibraciju.

Kao da postoji nevidljivi plesač, sjena koja pleše u baletu svemira, a svi drugi plesači su oduvijek plesali prema tom nevidljivom plesaču. Mi smo primijetili koreografiju tog plesa, ali do sada nismo uspjeli opaziti tog plesača. Postojanje takozvane "božje čestice" - svojstva osnovnog materijala od kojeg je sačinjen svemir, srži sve postojeće materije - objasnilo bi svu masu i energiju koja omogućuje širenje svemira. Međutim otkriće Higgsova bozona, umjesto da objasni postojanje i prirodu svemira, još više komplicira stvari znanstvenicima, pokazuje kako je Svemir još misteriozniji nego što smo to bili zamislili. Razvoj znanosti približava se granici svijesti i materije. Oko s kojim promatramo praiskonsko polje i oko s kojim to polje promatra nas su jedno te isto.

Njemački pisac i mislilac Wolfgang Von Goethe je rekao: "Val je praiskonska pojava iz koje je nastao svijet". Kimatika je proučavanje vidljivosti zvuka. Riječ "kimatika" dolazi iz grčkog "cyma", što znači val ili vibracija. Jedan od prvih zapadnjačkih znanstvenika koji su ozbiljnije proučavali fenomen vala bio je Ernst Chladni, njemački glazbenik i fizičar,

koji je živio u osamnaestom stoljeću. Chladni je prosuo pijesak na metalnu ploču i onda ju vibrirao ploču pomoću luka violine, te je tako otkrio da se pijesak posloži prema određenim uzorcima. Različiti geometrijski oblici pojavljuju se ovisno o vibraciji koja se proizvodi. Chladni je zabilježio cijeli katalog tih oblika, koji se sada nazvaju Chladniji oblici. Mnoge od tih oblika možemo pronaći svuda u svijetu prirode, kao na primjer na oklopu kornjače, ili točkastim uzorcima leoparda. Proučavanje Chladnijevih uzoraka ili kimatike jedno je od tajnih "trikova" prema kojima majstori naprave najbolje violine ili gitare i druge instrumente. Tako određuju kvalitetu zvuka instrumenta kojeg prave.

Hans Jenny je nastavio proučavati Chladnijev rad u 1960-tim godinama. Koristio je razne tekućine i elektronsko pojačanje za stvaranje zvučnih frekvencija, te je osmislio izraz "kimatika". Ako pustite jednostavni sinusni val kroz posudu vode, u vodi se pojavljuju uzorci. Ovisno o frekvenciji vala, pojavljuju se različiti uzorci. Što je viša frekvencija, uzorak koji nastane je kompleksniji. Ti oblici nisu slučajni već se ponavljaju svaki puta. Što više promatrate, to počinjete vidjeti kako vibracija poslaguje materiju u kompleksne oblike iz jednostavnih ponavljajućih valova. Ova vibracija vode ima sličan uzorak kao i suncokret. Jednostavnom promjenom frekvencije zvuka dobivamo drugačiji uzorak. Voda je prilično misteriozna supstanca. Lako prima utiske, odnosno prima i drži vibraciju. Zbog svojeg kapaciteta visoke rezonancije, osjetljivosti i spremnosti na rezoniranje voda trenutno reagira na sve tipove zvučnih valova. Vibrirajuća voda i zemlja sastojak je većine mase u svakoj biljci ili životinji. Lako je opaziti kako jednostavna vibracija u vodi može stvoriti prepoznatljivi oblik iz prirode ali kako dodajemo krutinu i povećamo amplitudu, stvari postanu još zanimljivije. Dodavanje kukuruznog škroba vodi dobivamo još kompleksniju pojavu. Možda se načela samog života mogu opaziti u kretanjama glunte škroba, koja nalikuju na živi organizam.

Principi na kojima svemir udahnjuje život opisani su u svim velikim religijama, na način svojstven za njihovo vrijeme. Korištene su riječi koje su u to doba bile svima razumljive. U jeziku Inka, najvećeg carstva pretkolumbijske Amerike, riječ za "ljudsko tijelo" je "alpa camasca", što doslovce znači "zemlja kojoj je udahnut život". U Kabali, židovskom misticizmu, govori se o svetom imenu boga, imenu koje se ne može izgovoriti. Ne može se izgovoriti zato što se radi o vibraciji koja je prisutna svugdje. To su sve riječi, sva materija. Sve je sveta riječ.

Tetraedar je najjednostavniji oblik koji može postojati u tri dimenzije. Nešto mora imati najmanje četiri točke da bi moglo imati fizičku stvarnost. Struktura trokuta je u prirodi jedini uzorak koji može stabilizirati samog sebe. U Starom zavjetu, riječ "tetragramaton" često je korištena za predstavljanje određenih manifestacija samog boga. Korištena je kod spomena riječi božje, ili posebnog božjeg imena, Logosa, ili praiskonske riječi. Drevne civilizacije su znale da u korijenu strukture svemira postoji oblik tetraedra. Iz tog oblika, priroda pokazuje osnovnu težnju prema ravnoteži - Shivu. Ali istodobno ima i osnovno težnju prema promjeni - Shakti.

U Bibliji piše "U početku bijaše riječ", ali u izvornom tekstu korišteni izraz bio je "Logos" - "U početku bijaše Logos". Grčki filozof Heraklo, koji je živio oko 500 godina prije Krista, rekao je da je Logos nešto što se u osnovi ne može spoznati. Izvor svega što se ponavlja, svih uzoraka i oblika. Stoički filozofi koji su slijedili učenja Herakla poistovjetili su taj izraz sa božanskim principom stvaranja života koji prožima Svemir. U sufizmu, Logos je svugdje i u svemu što jest. To je ono iz čega nepostojeće počinje postojati. U Hindu tradiciji Shiva Nataraja dolsovcce znači "gospodar plesa". Čitavi kozmos pleše u ritmu Shivinog bubnja. Sve je prožeto vibracijom. Sve dok Shiva i dalje pleše, svijet se može razvijati i mijenjati, u suprotnome će se sažeti u ništavilo. Shiva predstavlja našu svijesnost, a Shakti supctancu od koje je svijet načinjen. Dok Shiva meditira, Shakti ga pokušava uznemiriti, pozvati ga u ples. Kao Yin i Yang, ples i plesač postoje kao jedno. Logos također znači "neskrivena istina". Onaj koji je spoznao Logos, spoznao je istinu.

Postoje mnogi skriveni slojevi u svijetu čovjeka kako se akasha vrti u kompleksne strukture, skrivajući izvor od same sebe. Kao u božanskoj igri skrivača, skrivali smo se tisućama godina i s vremenom zaboravili da se igramo. Nekako smo zaboravili da se netko sakrio i da ga moramo pronaći. Budisti uče da trebamo izravno spoznati Logos - polje promjene i nestalnosti u nama - kroz meditaciju. Kada opazimo naš unutarnji svijet, počinjemo opažati sve suptilnije osjećaje i energije, dok se um sve više koncentrira, fokusira i smiruje. Kroz izravno shvaćanje "annice" ili nestalnosti u korijenu osjetilnog svijeta, postajemo slobodni od veza s eksternim oblikom postojanja. Kada shvatimo da postoji jedno vibracijsko polje koje je zajednički korijen svim religijama, kako možemo reći: "Ovo je moja religija" ili "Ovo je moj praiskonski Om", "Moje kvantno polje"?

Prava kriza našeg svijeta nije socijalna, politička, ili ekonomska. Naša kriza je kriza svijesti, nemogućnost da izravno spoznamo našu pravu prirodu. Nemogućnost da spoznamo prirodu u svakome i svemu što postoji. U budističkoj tradiciji, "Bodhisattva" je osoba koja ima probuđenu svoju "Buddha" prirodu. Bodhisattva se zavjetuje da će pomoći

probuditi svako biće u svemiru, da bi shvatilo da postoji samo jedna svijest. Da bi probudili istinskog sebe, moramo probuditi sva bića. "Bezbroj je svjesnih bića u Svemiru. Pomoći ću im da se probude. Moje mane su brojne. Prevazići ću ih sve. Dharma se ne može spoznati. Spoznati ću ju. Put buđenja ne može se doseći. Ja ću ga doseći."